

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

„ИЗТОКЪ“
случни
на родния градъ
и българската
култура

Редактира комитетъ

Въпреки многобройните и многократни изложения, статии, обяснения — и съ приетия ония денъ законъ за съдостроителството — на Сливенъ не се връща отнетия съдъ. М-ра на правосъдието заявява: „Нови съдилища не ще се откриват. Сегашния бюджетъ не може да ги понесе.“

Явно недоразумение! Известни съ нашите искания: общината поема всички разноски по преместването и функционирането на съда до новия бюджетъ. Тогава? Оставянето и следъ това Сливенъ без съдъ не е съ нищо оправдано то убива въ гражданите и върата въ закона.

Чрезъ „Изтокъ“ ние ще продължимъ да искаме правото на единъ 32 хил. градъ да бъде зачетено, защото не може този градъ на апелативенъ съдъ преди 20 години да остане днесъ, при намалената компетенция на околийския съдъ, съ единъ само мирови съдъ.

Не може и не тръбва!

БЛАГОУСТРОЙСТВО

Живият интересъ, който проявява сливенските граждани къмъ благоустройствението проблем е намирал изразъ въ: статии, беседи, планове. Едва ли има другъ градъ, въ България, за благоустройстването на който да е писано толкова много и компетентно, колкото това е сторено за Сливенъ. Интелигентни сливенци, пръснати изъ различните краища на страната, наредъ съ своите съграждани, живущи тукъ, даваха хубави идеи, популяризираха ги, но... тия хубави идеи си останаха само идеи.

Макаръ и съ голъма болка, ние тръбва да призаемъ, че въ Сливенъ не може да става дума за благоустройственна политика. Защото дълбокиятъ смисъл на това понятие е бил и остава тайна за общинските управници. За да проумѣшъ благоустройствения проблемъ, да разкриешъ тайната на това понятие, се иска голъма култура, естетическо видане, предвидливостъ, практически замахъ. Затова: не е благоустройство още откриването на нови улици, или постройката на обществени сгради. Благоустройството предполага, съ наличните съдъства, да създадешъ възможната най-красива сграда, възможната най-урдената улица; благоустройството предполага стилъ, единство, обединяюща линия на сградите и зидовете, обединяюща линия, която създава приятната гледка, която не търпи дисхармонията: до високо здание да се гуши колиба, до сграда граничаща съ улицата да се нареѓда друга съ дворно място къмъ улицата, до модерна ограда да се издига старъ турски двуметровъ зидъ, да се боядисватъ зданията и оградите съ всичките цвѣтове на сълнчевия спектъръ, да се допуска строежа на различни по височина тротоари, които по скоро съ нѣкакви своеобразни съжалала, но не и тротоари и т. н. и т. н.

Благоустройствената политика на единъ градъ тръбва да се провежда отъ кмета, при сътрудничеството на компетентни лица. Усилията на последните се ангажиратъ или срещу заплащане или безвъзмездно. Истинското, всестранното благоустройство не се гради само отъ органите на властта. Съ-

трудничеството на компетентните граждани е належащо, защото така най-правилно си се обсъдили и разрешили въпросите. Инженери, архитекти, скулптори, художници, лъкари, практически деятели — тръбва да бъдатъ въ постояненъ контактъ съ общинската властъ, да бъдатъ координирани усилията на специалистите, по начинъ, да се постигнатъ максимални резултати. И когато м-те запитатъ кое е най-същественното отъ действа на единъ кметъ, азъ съмъ мог да кажа: това е неговия проектъ ОРГАНИЗАТОРСКИ ТАЛАНТЪ, усилията му да обхване като на длъжъ, всички служби, да ги насочи къмъ правилно развитие, използвайки силите на специалистите, импулсирайки последните къмъ Максимална продуктивност. Ето това е кметъ, това е будниятъ ръководителъ на града. Прибавете къмъ организаторския талантъ и всестранната образованостъ, естетическия усетъ и вие ще имате представа за човѣка, който е въ състояние да превърши идеите за благоустройстването на града, въ реалностъ. Писахъ вече, че такъвъ кметъ ние отъ години не сме имали, затова Сливенъ не е направилъ нито крачка напредъ въ благоустройствено отношение. Възрази ми се, отъ официално място, че при днешната тежка стопанска криза, не е възможно благо�建ането на града. Съ това възражение не съмъ съгласенъ. Благоустройването на единъ градъ или село е неизменна, постоянна нужда, която неможе да бъде доведена до състоянието на изчакване по-благоприятно време. Щомъ съществува една нужда, щомъ тая нужда е остра, общинската управа тръбва да намъри съдъства да я задоволи. Възражението, че липсватъ съдъства, е капитулация предъ нуждите на общинските съдъства. Който създава необходимостта отъ задоволяване на нуждите на гражданството, на обществото и който не може да намъри съдъства за задоволяване на тия нужди, тръбва самъ да си тегли заключението.

Увѣренъ, че не е необходимо „да се продаватъ чергите на гражданите“, за да се постигнатъ резултати въ благоустройствено отношение (както пише г-нъ кмета, по поводъ на една моя статия), че и при

Какъ тръбва да посочи лицата за кметъ и помощници?

Въ „Изтокъ“, възгласи, че служи на родния градъ, напира за необходимо да заяви, че лицата за новата общинска управа тръбва да бъдатъ посочени отъ гражданството. При липса на възможностъ да се знае мнението на всички граждани, налага се да бъдатъ съдирани представителите на културните и професионалните организации, които въ съвместно заседание, съ постоянното присъствие на общината, съ членовете на общинския съветъ, съ околийския управител, представители на младите хора, на гражданския комитетъ, по-видни граждани и на местната преса, да обсъдятъ въпроса и да дадатъ мнение.

Д. Ст. Табаковъ.

Кметъ чака освидетелствуване

Въ в. „Изтокъ“ се напечата хайдъкътъ статии, въ които се изтъкна обстоятелството, че Сливенската община търси своя майсторъ. Авторътъ на тези статии дадоха примѣръ за гражданска доблестъ да защитятъ истината. Засегнатите се опи-таха да се отбраняватъ, но не успѣха да постигнатъ нѣкакъвъ резултатъ.

Една защита е силна и сполучлива, когато почива на необорими основания, предадени съ едно образцово изложение. Въ случаите отътвъртуваха и даватъ елемента. Логичното последствие отъ това положение, въ което биде поставенъ първиятъ гражданинъ на гр. Сливенъ, бъше да се отегли до броволно и незабавно. Министъръ и сегашна дейностъ на този общественикъ е свързана съ финансовата катастрофа на Сливенската община. Поради това събражение той не тръбва да дава поводъ за възмездие на повече отъ това, което му се полага съгласно законите на страната ни.

Обаче, ние се основаваме на

документи, че той чака да бъде освидетелствуванъ, понеже страдалъ отъ преумора за благото на града, на общината!

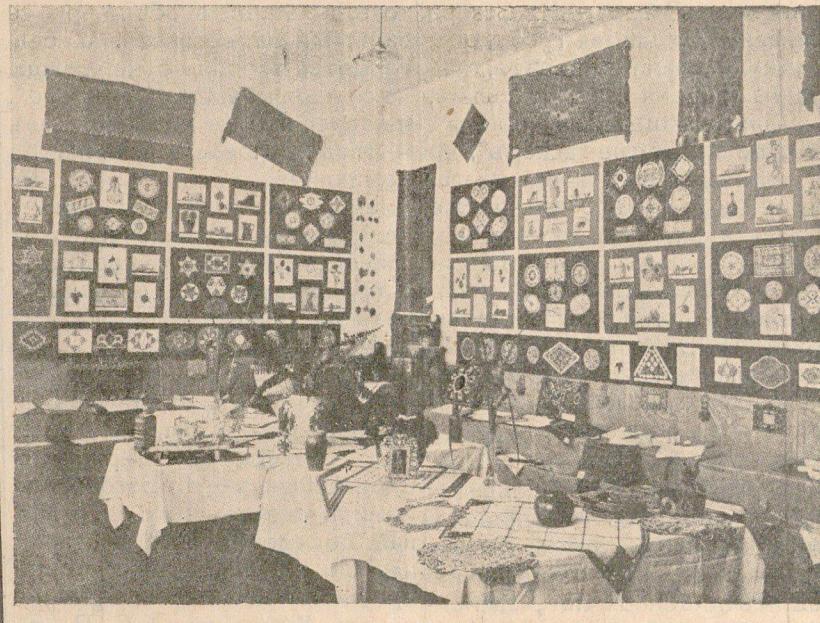
Ние ще припомнимъ следните примѣри какъ е ималъ пристърдце интереситъ на града:

1) Преди години той бъше поставилъ въ бюджета на общината сумата 350,000 лв. за покупка на общински автомобили. Това не се осъществи благодарение на здравомислящи общински съветници. Покупката се искаше въ времена тежки и въпреки простата съмътка, че тази кола щъше да

наличните съдъства на общината може да се постигнатъ задоволителни резултати, въ една

следваща статия, азъ ще изложа мое мнение си за начина, по който тръбва да се престъпятъ къмъ благоустройването на града, като посоча и конкретните обекти на една осъществима благоустройствена политика.

Петъръ Димитровъ

Изложбата на III Сливенска прогимназия

жа грѣха на сливенските граждани, че тѣ бѣха прекалено мълчаливи. Това качество се явява гибело, защото то на сърди този общественикъ, за да реди работите така, както намира за добре и стигна до тамъ, че да каже: —общинскиятъ съветъ „това съмъ азъ“. Респектътъ и мълчанието се налагатъ на гражданите, когато се зачитатъ, обаче техните права.

При наличността на печалното положение на общинските работи, гражданите иматъ моралното право да се питатъ какъ е могло да се допусне подобно освидетелствуване и какъ е могло да бѫде искано? Обаче, когато прочетохъ статията на проф. Александъръ Балабановъ въ в. „Зора“ подъ заглавие „Отъ нѣкога“ разбрахъ, че това е възможно...

Общината отъкли Карандиля на туристите

Общинскиятъ съветъ, въ заседанието си на 17 т. м. е решилъ да откажи за безвъзмездно ползване, за срокъ отъ 99 години, мястостта Карандиля, на туристическото д-во „Българка“. Д-вото се задължава да превърне Карандиля въ благоустроена курортъ, съ право да раздава парцели за вили на частни и юридически лица, които ще иматъ правоползването на построените, по предварителенъ планъ, вили, въ продължение на 50 години.

Мъстността Карандиля е съ голъми преимущества, като курортъ, защото е свързана съ удобенъ за всѣкакви превозни съдъства пътъ, има достатъчно вода и се намира въ най-живописната част на сливенския балканъ — величествените Сини камъни.

Илия Петевъ
нѣма да приема на именния си денъ

Илия Г. Каловъ
нѣма да приема на именния си денъ 2 августъ

Незабравяй дългътъ си къмъ родния градъ!

Пропуснати случаи

Случаятъ съ дарението за старопиталище, въ размъръ на 500,000 лв., което все още е злобата на деня, ме наведе на мисълта да се поровя изъ недалечното минало на родния градъ и да отбележа нѣкои отъ пропуснатите случаи, които, ако бѣха използвани, дружищете да бѫде сѫдбата на Сливенъ.

Близо преди 70 години, баронъ Хиршъ, предпрема проучваня за ж. п. линия Пловдивъ—Ст. Загора—Н. Загора Сливенъ. Въ нашия градъ, обаче, се намѣрили общинари, които, изплашени отъ мисълта, че Сливенъ ще стане „скеля“, че „ще пристигне аскеръ“, че ще стане голъмъ военъ лагерь, а това щѣло зле да се отрази върху българското на селение, решаватъ да помолятъ строителната компания, чрезъ Високата порта, да отклони трасето: Н. Загора—Сливенъ, по направление: Н. Загора, Ямболъ. За нещастие молбата била чута.

Къмъ края на 1873 г. Турция започва проучваня на пътъ: Бургасъ, Сливенъ, Пловдивъ. Проучванията се извршили отъ инженеръ—полякъ. По изтъкнатъ по-горе съображенія нашите общинари сѫ „издействували“ да бѫде отмѣстена „сосата“, наречена „Тузлу йолу“, отъ Сотирското дефиле, презъ полето, на 35 км. южно отъ града. И днесъ още личатъ земленіетъ работи на това шо се, което по-късно, поради неотстѣчивостта на новия инженеръ—пакъ полякъ—бива прокарано презъ града.

Преди около 40 години, въ Сливенъ идватъ представители на българска компания. Сондиратъ общината дали е съгласна да отдае на концесия, за 30—40 години, Минералните бани. Компанията се задължава да построи модерна баня, хотели, ресторантъ, театъръ, паркове, електрическа централа на р. Тунджа за освѣтление на банитъ, на града и на близките села. Задължава се да построи и електрически трамвай Сливенъ—Банитъ. На „пришелци“ било дадено да разбератъ, че тия работи и ние ги разбираеме и сами ще ги уредимъ. А отъ онъ дънъ десетки години преминаха и направеното за Банитъ е все още малко, въ сравнение съ онова, което има да се прави. Времето лети. Четиридесетъ години изминаха неусетно. Днесъ общината щѣше да наследи цененъ имотъ, уреденъ по тип на западно-европейски турорти.

Г. Гюлмезовъ

Бележити сливенци

Д-ръ СИМЕОНЪ ТАБАКОВЪ

Като бисеръ блещи всрѣдъ турското робство, епохата на нашето възраждане. Тя роди титани, които дадоха живота си за родъ и църква. Вълѣстницата на нашия ренесансъ, Сливенъ заема първо място съ своите революционери и просветители. Но и следъ освобождението, той продѣлки да бѫде центъ на просвѣтенъ и политически животъ. За съе динението на България, мимо желание на Русия, така нареченитъ „къ зъни“ работеха въ Сливенъ и събитията на 6 септември 1885 год. сѫ тѣхно дѣло. Между многото сливенци, дали своя трудъ, като просветители и виши магистрати въ мл. дата българска държава, изпъква особено ясно образа на Д-ръ Симеонъ Табаковъ.

Като бисеръ блещи всрѣдъ

турското робство, епохата на нашето възраждане. Тя роди титани, които дадоха живота си за родъ и църква. Вълѣстницата на нашия ренесансъ, Сливенъ заема първо място съ

Дневниятъ детски приютъ

въ Сливенъ

Ето едно красиво дѣло, за което малцина знае, че сѫществува даже. Този приютъ сѫществува отъ 4 години въ града ни. Той се откри първоначално отъ Женското дружество „Майчина Длъжност“. Имаше за задача да приюти децата отъ 3 до 7 годишна възраст и то предимно такива на майки, работнички, и дребни чиновнички и служащи.

Резултатътъ сѫ на лице. Децата сѫ подъ май инигъ грижи на възпитателката гжа Юд. Моллова и когато идатъ въ училище, тѣ сѫ вече подгответи, послушни, дисциплинираны, възпитани. И затова днесъ много майки искатъ да дадатъ децата си въ този институтъ.

Приютътъ мина подъ управлението на Комитета за закрила на децата. До 1 януари т. г. той се издържа отъ частни помощи, като нѣколко сливенски фирми даваха по 1,000 лева месечна помощъ. Следъ тази дата, обаче се забрани събирането на помощи отъ частни лица и издръжката на приюта се възложи, по законъ, върху Сливенската община. Откри се и втори приютъ въ Ново село, подъ рѣководството на г-жа Карамболова.

Сега тия два приюта, тѣтъ необходими за градани, се намирятъ въ безизходно положение. Сливенската община не може да имъ помага. Комитетътъ се намира въ невъзможност да поддържа тия хуманни институти и ще бѫде принуденъ да ги закрие. Ако това се допустне, ще бѫде срамъ за нашия градъ, който винаги се е отличавалъ съ обществено подпомагане.

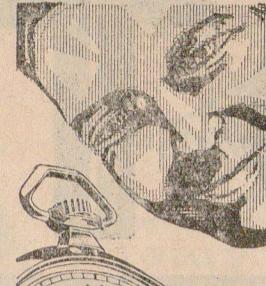
Затова дѣлъгъ се налага на Сливенската община да намѣри срѣдства и да се осигури редовното поддържане на тия два приюта.

Б. Драгановъ

МЕДИЦИНСКАТА комисия по освобождаване на бедно болни сливенски граждани подлежащи на времена трудова повидност за минали години 1934 включително ще заседава отъ 1 VIII. до 6 IX. т. г. всѣка срѣда и петъкъ въ I-ва градска лѣчебница отъ 3 ч. сл. пл.

Трудоповиничарътъ подлежащи на времена трудова повидност за 1935 год. които иматъ повикателни за 26 VIII. т. г. ще се явятъ предъ сѫщата комисия до 23 VIII. включително, а които сѫ повикани за 7 IX. и 1 X. т. г. ще се освигдателствуватъ предъ сѫщата комисия отъ 1 VIII. до 6 IX. т. г.

баша и отъ тамъ тоя всестра ненъ интересъ къмъ миналото. Жаденъ за по-високо образование, Т. постъпва студентъ въ Софийския юридически факултетъ, където показва рѣдко прилежание. Следъ завършване на университета, Табаковъ се посветява на дипломатическа кариера, като чиновникъ въ нашата легация въ Лондонъ, където прекара 6 години, после въ Римъ 2 години, а въ Брюкселъ добива докторатъ по международно право. Въ последствие прекарва, като чиновникъ, въ всички по-голъмъ европейски столици, като навсякъде изучава тѣрси и изследва. Благодарение на всестранни интересъ, той изучава политически движения въ Тракия и Македония, движението на младотурци, панславизма, романското население въ Македония, срѣбъските политически аспирации, австро-унгарските къмъ Солунъ и се явява съ

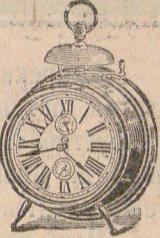

Часовници рѣчни и днѣбни системи: „ЗЕНИТЪ“ (Царя на часовниците), „Ралко“, „Рокаль“, „Актосъ“, „Овидъ“, златни „Мовадо“, бодилници разни системи, стени и други.

Сѫщо очила съ рамки и само рамки, разни форми. Цени умѣрени. Ше намѣрите въ магазина на

Д-ръ Б. Ангеловъ

ул. „б септември“ № 14

ОБУЩА ПО ПОРѢЧКА И ГОТОВИ ПРИ ДОСЮ РАЙКОВЪ

НА УЛ. „ВѢЛИКО-КНЯЖЕВСКА“, ДО МАГАЗИНЪ „МАРИЯ ЛУИЗА“

Продава се празно място

отъ 765 кв. м.—Индустриалния кварталъ на града, до гарата.

Справка печ. „Балканъ“.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА Сливенски клонъ

Централа въ СОФИЯ, клонове и кореспонденти въ по-главните градове на царството и въ чужбина

Основана 1895 год.

Капиталъ и резерви 92,560,557 лв.

Извършва всички банкови операции

Приема влогове на най-износни условия.

Дири се КОНЦЕСИОНЕРЪ

за направата на четири магазина

на жгъла улици „В. Княжевска“ и „Раковска“ площадъ „Х. Димитъръ“.

СПОРАЗУМЕНИЕ при Ил. Петевъ и Архит. бюрото

Захари Илиевъ

отъ ученическата му скамейка. Въ ученическото културно д-во, на което Т. бѣль председател и по-късно въ студенското историческо д-во, той чете редица реферати. При една среща на Сливенската колония въ София презъ 1902 г. той чель рефератъ за гр. Сливенъ. Това е било пробуденъ зовъ за написване историята на родния градъ. Реферата си завършилъ съ думитъ на руския губернаторъ въ Сливенъ — „Не съмъ виждалъ по-мажественъ градъ отъ Сливенъ!“ Следъ тоя рефератъ се избра комитетъ, събиратъ се помощи за написване историита на Сливенъ. Въ сп. „Българска сбирка“, Табаковъ пише редъ статии, съ които какни пришелци въ София да се организиратъ въ дружби, каквито днесъ има много въ столицата.

По политически въпроси той е писалъ върху „Македонския въпросъ въ Англия“, „Русия и Ние“, „Македонскиятъ рефор-

НАШАТА ДУМА

Дългото на единъ голъмъ сливенецъ

По случай годишнина отъ смъртта на Д-ръ Сим. Табаковъ

Както народитъ, така и градоветъ иматъ свое минало, своята история—по-значителна или незначителна—зависи отъ мястото, което съзаемали, отъ ролята, която съ играли, хората които съ дали. И историята на единъ градъ, подобно историята на народитъ, не е само интересни страници, задоволяващи любопитството на тия, които идвашъ, тия има своя дълбокъ смисъл, разкривайки ни разностранните прояви на живота на тия градъ, редуващ се въвходъ и упадъкъ, културата материална и духовна, личността, характерътъ, които той е родилъ и възпиталъ.

Астиграфията, градописната литература у насъ до сега е застлена самъ отъ нѣколко труда, въпреки че като идея, изразена дори вече въ комитетъ—този за написване на историята на Сливенъ, — да виждаме че съществува още въ 1902 год. Първото произведение въ това направление, въ тая областъ — това безспорно е голъмия трудъ на името на Симеонъ Табаковъ — три тома, гр. Сливенъ, една академична по изпълнение работа. Съ перото на въвѣцъ майсторъ и въвѣховъ разказвачъ Д-ръ Т. въ повече отъ 1500 страници 80 написана е градъ и околните му въ историческо и ореографско отношение, културното и икономическо развитие на Сливенъ и населението му—родолюбиво и просветено, опиша нибита, правитъ, обичаитъ, говори, пъснитъ на хората въ

своя градъ. Какъвъ трудъ, колко време и енергия съ били необходими за това! Той ги намери, запълвайки безъ останъкъ свободното си време въ мисъл и работа за родния градъ, за да видимъ, за да видимъ всички онова, което да дохва Сливенъ и сливенци отъ времето на Евтилия и Геодесия Синайски, презъ ръбството, възраждането, презъ годините на усилено строителство на Ш-то българско царство, презъ наши дни, въ него-вия действителен размъръ и видъ.

Д-ръ Симеонъ Табаковъ почина на твърде младъ—едва 38 години. Младостта му обаче не му попречи да даде на града си най-много отъ всички, които дойдоха отъ освобождението на насъ. Животът и дългото на Д-ръ Т. въ това отношение съ единствени у насъ. Това тръбва да биде само нова гордостъ за сливенци и образецъ класически за работа и жертва къмъ родния градъ.

Сливенъ е билъ, е, и ще пребъде. Съ погледъ отправенъ въ едно по добро бъдаще, почерпали поука и примъръ, отъ подвига и беззавътната дейност на пледатата сливенци, отдали се въ служба на народа си, — така великолепно описани въ „Историята на г. Сливенъ“, — нека заработимъ единодушно за града ни! Нека съвътлиятъ духъ на Д-ръ Симеонъ Табаковъ бъде витлеемската звезда въ тая наша работа! Нека, — и ще успѣмъ.

„Изтокъ“

Усилено се работи басейна на Морския говоръ

Сливенския клонъ на Б. Н. Морски Сговоръ е почналъ постройката на воденъ басейнъ въ „Оръзака“. Мѣстото е разкошно избрано. Сълънчево изложение, чистъ въздухъ, запазено отъ вѣтъръ и обградено отъ всички страни съ живъ плетъ. Размѣрътъ на басейна съ 12 м. широчина, 20 м. дължи на при дълбочина отъ 90 см. до 120 м. Водата ще се взема отъ близкия кладенецъ, съ електромоторна помпа. Ще има пляжъ, пъсъкъ, които ще бъде докаранъ отъ р. Тунджа.

Настоятелството на Морския

бюфетъ и дансингъ. При втория етапъ, басейна ще бъде продълженъ съ още 30 м. за да може да може се ползватъ и двата пола.

Басейна ще бъде готовъ въ началото на м. августъ т. г.

ЧИТАЛНЯТА СЕ ОТКРИВА

Въх. БР. 46/сбр. 4
ЧИТАЛИЩЕ „Зора“ ще открие на 29 т. м.—понедѣлникъ новата читалня, която ще бъде отворена всѣки ден за общество ползване.

ми“ и пр. Съ голъма ерудиция Т. пише за Панславизма. Търсень и желанъ сътрудникъ е и въ периодическа печать и най-добрите наши списания. Въ сп. „Общъ подемъ“ той помѣства статийтъ: България и свѣтовната война. Приность къмъ Ромъния, България въ Ромъния и тѣхното репатриране, Дунавската конференция въ Ниоренбергъ, Стопанска Романия, Ние и Ромъния, Албания въ миналото, Икономическа зависимостъ на Ромъния отъ Германия и др. Видно място въ неговата книжовна дейностъ заема обстойния и трудъ—Емиграциония въпросъ (1911 год.)

Най-крупното дѣло на Д-ръ Табаковъ, поради което ние храмимъ вечна признателностъ, е неговата тритомна книга—*Опитъ за написване историята на гр. Сливенъ*. Тая книга е едно голъмо дѣло, което прави

впечатления по размѣръ си и обширните сведения, които авторъ грижливо е събрали,

наредилъ и системно изложилъ

и онай голъма любовъ и грижа

ко диша за роденъ градъ,

отечество и народъ. Въ I томъ

Табаковъ разглежда далечно-

то минало на Сливенъ до края

на XVIIв. исторически очъркъ

се предшествува съ географ-

ски прегледъ, има биография

и хидрография на Сливенска

околия и сведение за града

отъ различни пътешественици.

Когато човѣкъ чете тоя трудъ

остава поразенъ отъ голъмата

ерудиция и езика на автора.

Втория томъ е история на

ново време и достига до

день днешенъ. Въ него автора

разглежда политическия, ду-

ховния и икономическия жи-

вотъ на Сливенъ.

Третия томъ, който разглеж-

да икономическото развитие и

Тържествата за х. Димитъръ**въ Сливенъ**

Освещаването паметника на х. Димитър ще стане къмъ Зоктомври т. г. при голъма тържественостъ. Ще се празнува и боевия празникъ на Балканската дивизия, частите на която ще бѫдатъ събрани въ Сливенъ. Има голъма възрастностъ производството на юнкерите да стане също тукъ. По тоя начинъ ще имаме х. Димитровски выпускъ. Както съобщихме, държавата ще отпечата юбилейни марки. Марките ще бѫдатъ отъ по 1, 2, 4 и 6 лв. и ще представляватъ паметника, бюста, къщата на х. Димитър и клетвата на х. Димитровата чета. Инженеръ Иордановъ работи плана на специалното освѣтление, подъкоето ще бѫде поставенъ постоянно паметника.

Четириятъ врати на паметника ще бѫдатъ излѣти отъ бронз и ще представляватъ: Кишишкия, Малката Св. Гора при Сливенъ, Зографския монастиръ и Рилския; на малките врати ще бѫдатъ образите на Теодосий Търновски, Отецъ Паисий, Св. Климентъ и Св. Ив. Рилски.

Ще се издаде и юбилейна книга за всички будители, образите на които ще красятъ паметника. Ще се поставятъ паметни плочи на дома на Сава Доброплодни, Таню войвода и скривалището на В. Левски въ дома на дѣдъ Нено Брадата. Къщата на х. Димитър ще бѫде преустроена и наредена, а пл. х. Димитър преобразенъ.

Идеята за фонтанъ при Банитѣ изоставена

Въ миналия брой помѣстихме една бележка на г. Д. Русчевъ въ връзка съ постройката на фонтанъ при Сливенскиятъ минерални бани. г. Русчевъ запитваше санитарната власт, дали е целесъобразно строенето на фонтана при наличността на условията, които описваше. Повдигнатия въпросъ е спрѣтъ вниманието на г. оклийски лѣкаръ Д-ръ П. Данчевъ, който е проучилъ условията на мястото и е далъ мнение, че идеята за фонтанъ, за сега трѣба да бѫде изоставена поради липса на достатъчно изобилна вода и поради голъмите р. заходи, които трѣба да се направятъ за постройката. Общинската власт се е съгласила съ окол. лѣкаръ и е решила да пригоди изкопаното място за ниша засадена съ цвѣти.

Баба Аргира благодари**Скъпи мои съгражданки и съграждани,**

Годините ме притискатъ, силите ме изоставятъ, а сърдцето ми е препълнено все още отъ вълнение. Сълзи плакаха очите ми, когато виждахъ какъ моите мили съгражданки и съграждани честуватъ тъй малкото, което съмъ сторила въ своя жизненъ пътъ. Работила съмъ; но кой не е работилъ въ онай епоха на огнь и мечъ? Азъ само продължихъ дѣлата на моите учители—Доброплодни и Чинтуловъ и се помажихъ да тласна родната просвѣтба и образоването на българката къмъ една по-възвишена цель. Нужно бѣше по-високо съзнание по отношение необходимостта отъ образование, както за децата, така и за възрастните. Нужно бѣше жената и мажа еднакво високо да издигнатъ факела на просвѣтата, за да бѫдатъ градите на едно по-високо гражданско и национално възпитание. Ако съмъ дала нещо за родното училище, това е било защото съмъ чувствува въ себе си единъ дългъ, едно желание на приносъ къмъ народа ни. Азъ не бихъ оправдала моята благосклонностъ къмъ голъмата честь, що ми се направи, ако всичко това нѣмаше своите по-дълбоки причини, отнасящи се до бѫдещето на племето ни, за което азъ бѣхъ длъжна да замъмъ и последната вече жертва.

Благодаря на Н. В. Царь Борисъ III за високото отличие, съ което ме награди, както и на Министерството на Народното просвѣщение, въ лицето на неговия представителъ. Благодаря на г-жа С. Русчева за тъй ласкатъ думи казани по мой адресъ, също и на г-жа х. Димитрова, която съ словото си възкреси спомените и изъскпото за менъ минало. Благодаря за поздравленията и отъ страна на нашата света църква, най-силната спойка на духа

Аргира Жечкова.

Девическото стопанско училище въ града ни.

Единъ отъ най-важните въпроси, който занимава съвременния културенъ свѣтъ, се отнася до подготовката на младото поколѣние за утешния денъ. Колкото повече народътъ прогресира въ културно отношение, толкова и животъ имъ става по-сложенъ, разнообразенъ и труденъ. Ето защо, навото време, съ огледъ на съвременния културенъ подемъ, изисква хора по-всестранно и практически подготовени за живота. По тази причина се откриваатъ разни видове училища: общообразователни, домакински, професионални и пр.

Издръжката на разните видове училища, открыти въ страната ни, съ малки изключения, лежи върху плещите на дѣлата. Много малко съ училищата у насъ, които се издръжатъ изключително отъ нѣкое дружество, община или пъкъ частно лице.

Голъма частъ въ това отношение прави на града ни Девическото практическо училище „Майчинадлъжност“, което вече отъ 3 години е подъ нежните майчински грижи на Сливенското женско благотворително дружество „Майчина длъжност“. Благодарение на опитното ръководство, въ едно скоро време, училището пръвътъ и се издигна на една по-добаваща висота. То стана единъ истински разсадникъ на здрава материална и духовна култура.

Въ училището следватъ уч-

ХРОНИКА

Безъ съдът, безъ право, единъ 32 хил. градъ съдебно се приравнява днесъ съ най-последните паланки.

Ще останатъ ли грандиантъ равнодушни?

Нека д-вата на зап. офицери, зап. подофицири, търговци, знаятчи и др. да обсъдятъ това.

Нека се отлоннатъ всички търнества по паметника и др. Нека всички спонтанно реагираме срещу една нещата неправда.

СЛЕДЪ подновяване дейността си, Слив. клонъ отъ Общия Съюзъ на Бълг. Земл. Кооперации, за 18 дни е раздалъ срещу внесени храни отъ околията около 1,000,000 лв., като почти цълата серия е пласирана въ града. Тоя притокъ на съдства, даде едно чувствително раздвижване на пазара.

КОНГРЕСЪТъ на Българския Вегетариански съюзъ ще се състои въ Сливенъ на 28, 29 и 30 августъ т. г. Въ идния брой ще обявимъ програмата на конгреса. Очакватъ се много конгресисти и гости, които ще пътуватъ съ намаление по Б. Д. Ж.

ПРОУЧВА се въпроса за построяване на далекопроводъ отъ Сливенската електр. централа до минералните бани, съ което ще се постигне правилно и пълно електрифициране на баните и на околността.

ПЪРВАТА смъна отъ работнички, изпратени отъ фонда „Работнически застраховки“ е привършила вече своето 25 дневно лъкуване на почивната станция при Слив. минр. бани. Днесъ престига втората смъна отъ работници.

ПОРАДИ претрупанъ материалъ, много отъ изпратените ни статии оставатъ за следния брой.

СЛИВЕНСКОТО икономическо д-во е отпечатало, като № 3 отъ стопанска си библиотека петъ годишния планъ за стопанско и културно въздигане на гр. Сливенъ и околните му, който планъ е изработенъ отъ специални комисии при Сливенската културна дружба „Д-р Ив. Селимински“ въ София.

НАЗНАЧЕНЪ е за старши лъкаръ въ Бургазката държ. болница—досегашния млаши лъкаръ въ Сливенската държавна болница—Д-р Ив. Парушевъ.

ГОЛЪМИЯТЪ столиченъ хотелъ „НОВЪ СПЛЕНДИТЪ“ въ самия центъръ на града, съ текаша топла и студена вода въ всяка стая, асансьоръ и всички удобства, отъ известно време е подъ управлението на нашия съгражданинъ и приятелъ г. РУСЧО КАНТАРДЖИЕВЪ—пожелаваме му успехъ.

ПОПРАВКА. Въ допълнение № 806—31, на I съдия изпълнителъ при Слив. окол. съдъ, публикувано въ бр. 41 отъ 10 юлий 935 г. на в. „Изтокъ“—п. 4, вмѣсто воденица въ същото землище, да се чете $\frac{1}{2}$ идеални части отъ воденица въ същото землище.

Съдия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

ПОПРАВКАТА на шосето Ичера—Градецъ въви усилено. 450 труд въци работятъ тамъ. Парния вълъкъ лъкъ ще бъде изпътенъ, за да може да се вали а на стиката. Това лъто този възженъ за града ни пътъ ще е къде пътъ и вършенъ.

СЛИВЕНСКАТА винарска кооперация „Шевка“ е наградена съ златенъ медалъ за участието ѝ въ Брюкселското изложение.

ПО случай тържествата на Бузлуджа на 2 августъ, отъ Сливенъ се устройва излетъ съ намаление 50% по Б. Д. Ж. до Казанлъкъ. Тръгване на 31 т. м. 8 ч. пр. пл. Записване до 29 т. м. въ печатница „Балканъ“. Пътуването групово.

НА 22 т. м. се самоубила, съ револверъ, нашата съгражданка Мария Д. Маркова, на 28 годишна възрастъ. Последната изпаднала въ отчаяние отъ невъзможността да се развива телесно правилно и решила да турне край на живота си.

СЛИВЕНСКОТО околийско дружество „Инвалидъ“ изказва голъма благодарностъ за г-нъ Полковникъ Стояновъ командиръ на 3 пехотенъ полкъ за щедрия му даръ отъ 1,000 лв. предадени лично на председателя на д-вата за подпомагане бъдни пострадали отъ войните.

СЪДДЕБНИТЪ заседания на Сливенския епархийски духовенъ съдъ съ преустановени отъ 9 юлий т. г. Същите ще започнатъ отново на 24 септември т. г.

ДАДЕНО е нареддане отъ Министерството на Финансите въаренето на сливова каша за ракия да става въ казани по стария редъ. Устроениетъ, обаче групови ракаджийници се запазватъ до второ нареддане.

ПРЕДИ нѣколко дни посети града ни бившиятъ председателъ на Студентския съюзъ г. Д-р Н. Минковъ. Предъ единъ отъ нашите редактори той е заявилъ, че съ удоволствие би сътрудничилъ на „Изтокъ“, защото го намира за единъ отъ най-доре списваните ни вестници. Д-р Минковъ е констатиралъ и радостния фактъ, че въ Сливенъ се е оформила вече една фаланга отъ млади, интелигентни хора, които съ взели присърдце дѣлото на вестника и неотклонно работятъ за преуспѣването на родния си градъ и българската култура.

ВЕСТИНИКЪ „Нови дни“, отъ известно време, въ одѣла „Преглед на печата“, помѣства редовно извадки отъ наши статии. Това внимание е ценено за насъ, защото свидетелствува за сериозността съ която се списва „Изтокъ“.

Просяцитъ

Гражданите по постоянно съ обезпокоявани отъ просяци. Малки и голъми цигани и циганки, отъ квартала подъ ж. п. линия, всѣка сутринъ, на табори навлизатъ въ града и не оставятъ на мира домакините, докато не имъ бѫде направено подаяние. Плъзнали съ и малки деца изъ главните улици, които просейки, нахално съпровождатъ гражданинъ, обикновено привечеръ, когато последните съ излѣзли на разходка.

Властита тръбва да вземе мѣрки за да избави гражданството отъ беспокойствата, който имъ създаватъ просяците.

— ЯПОНСКИ — TRANSPERANTИ

здрави, красиви, практични, за лѣте и зима (безъ машинки)

ЦЕНИ ДОСТѢПНИ

Представ.: ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ

Сливенъ — тел. 88.

Колона на читателя

Не вижда ли санитарната власт?

Коритото на рѣката Асеново често се „парфюмира“ отъ разлагашите се трупове на умрѣли кокошки и кучета. Не стига това, ами всички карапаси нечистотии и вмирисаната риба тръбва да плуватъ изъ водата.

Ето вече седмица откакъ съ изиспани нѣколко кофи вмириани черва, и то точно подъ дървения мостъ, тамъ кѫдето става най-голѣмото движение. И съ се проточили тия разплути вече нечистотии изъ водата на нѣколко метра разстояние. Приятна гледка! Питаме санитарната власт не вижда ли това?

Ив. Димитровъ

Черковнитъ тротоари

Тротоарите около катедрала „Св. Димитър“ съ въ окайно положение. Предстоятъ голѣми тържества въ Сливенъ, които ще станатъ на площада предъ черквата. Не мислятъ ли господи черковните настоятели, че е належашо да се пристъпи вече къмъ дѣла? Въ близкото минало се изразходваха много усилия въ борбата — кой да бѫде черковенъ настоятелъ. Гражданството иска да види тия усилия насочени въ друга областъ — въ работа за окрасата на черквата и града.

За пътя при „Предѣла“

Най-голѣма прѣчка за движението по пътя Сливенъ — Бѣла — Минитъ, въ миналото — това бѣше Предѣла. Стариятъ път минаваше направо презъ планината — стрѣменъ, изрovenъ отъ пороишата и опасенъ. Много кола тамъ се чупѣха; много добитъкъ се морѣше. Най-после направи се новиятъ пътъ. Но тукъ се явиха нови неудобства, нови и затруднения. Тръбваше дѣлги години да се разбиватъ съ 200 души трудоваци едно голѣмо пространство отъ голѣми скали. Дадоха се и жертви. Най-после пътъ се прокара. Но и следъ това нещастията не престанаха. Всѣка година: кола, коне хора, падатъ въ пропастта, защото пътъ е тѣсънъ и нѣма парапети надъ пропастта. Това положение не бива да продължава. Налага се частъ по-скоро да се разшири пътъ и се построи на нѣколко мѣста стени. Съ това ще се избѣгнатъ за въ бѫдеще да се даватъ нови жертви.

ДИРЕКТОРЪТЪ на Сливенския затворъ Константинъ Чолаковъ е уволненъ. На него място е назначенъ Станишъ Кръстевъ отъ Враца, бившъ съдия.

ПАН. КАМБУРОВЪ — тел. 51

Сливенска агенция

„Пожаръ“- „Животъ“- „Транспортъ“

БАЩАТА, е стълбъ, закрилата и надеждата на семейството. Неговата смъртъ носи нещастие и разруха, затова необходимо е една застаховка при

Д-во „БЪЛГАРИЯ“

Агенцията и магазина
премѣстихъ въ но-
вото здание
срещу склада
на Бр. Гьошеви.

маг. „Бину“

подъ общината
постоянна бижутерска изложба

Ви предлагатъ най-елегантна и модерна бижутерия
цени подъ конкурентни златни годежни халки отъ 200 до 250 лв.

Не продавайте злато преди да попитате К. Сахакянъ часовникъ-златарь — Сливенъ.

КУРОРТИСТИ!

ЗА ЗАКУСКА, ОБѢДЪ И ВЕЧЕРЯ СНАБДЕТЕ СЕ СЪ
една елегантна покривка за маса

НОВИЯ

която не се нундае отъ никакво пране
съ едно избръсване съ влажна кърпа ще имате
на масата само си винаги чиста и елегантна покривка

Представителъ за Сливенъ П. КАМБУРОВЪ тел. 51

„ЕЛИНЪ“

Българско Акц. Д-во

за Електр. индустрия

Представителство: Бюро „ЕЛИНЪ“
Ник. Кирадниевъ — Електро и Машиненъ пр.
техникъ (подъ общ. домъ) гр. Сливенъ

ДОСТАВЯ: Електромотори, Динамомашини, Генератори отъ 4 до 100,000 К. В. А., Трансформатори до 50,000 К. В. А., Електромазини за запояване, Кино-агригати, Електрически апарати за ниско и високо напрежение и пр., пр.

ПРОДАЖБА: на всѣкакъвъ видъ и величини инсталационни материали, на фабрични цени.

СТРОЕЖЪ: на всѣкакъвъ видъ и величини комплектни електрически инсталации.

Посещението на специалистъ бесплатно.

Употребявайте нашите дълготрайни електрически крушки „ЕЛИКСЪ“

Театъръ „Зора“

Отъ понедѣлникъ

Любимката на всички Марта Егерть въ великолепната оперета на Пауль Абрахамъ

Менду 1000 една

Отъ четвъртъкъ

ВЕНЕРА ТАНЦУВА